

Dosar nr. zzzzz/z/zzzzz

ROMÂNIA

TRIBUNALUL xxxxxxx-SECȚIA CIVILĂ **SENTINȚA CIVILA nr. 2290 F**

Ședința publică din data de xx.xx.xxxx Tribunalul constituit din:

PREȘEDINTE – xxxxx

GREFIER - xxxxxx

Pe rol pronunțarea asupra cererii în contencios administrativ formulată de reclamanta S.C. xxxxxx S.R.L. SLOBOZIA în contradictoriu cu pârâta A.N.A.F. -DIRECȚIA GENERALA A FINANȚELOR PUBLICE xxxxxxx, având ca obiect anulare act administrativ.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de xx.xx.xxxx fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, ce face parte integrantă din prezenta hotărâre și când instanța, având nevoie de timp pentru deliberare, a amânat pronunțarea pentru azi, xx.xx.xxxx, dată când, după deliberare a hotărât următoarele :

TRIBUNALUL

Asupra cauzei în contencios administrativ de fată;

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe sub nr. xxx/xx/xxxx, reclamanta SC xxxxxx SRL xxxxx, cu sediul în xxxxx, str. xxxx nr. x jud. xxxxx a chemat în judecată pârâta A.N.A.F. - DIRECȚIA GENERALA A FINANȚELOR PUBLICE xxxxxx cu sediul în xxxx, bd. xxxxx. Xx jud. xxxxxx pentru ca prin hotărârea judecătorească ce se va pronunța în cauză să se dispună anularea în totalitate a deciziei de impunere nr. xx/ xx.xx.xxxx privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală în baza Raportului de inspecție fiscală nr. xx/xx.xx.xxxx, cu cheltuieli de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamanta arată că la sediul societății a fost efectuat un control din partea inspectorilor fiscali din cadrul Serviciului de Inspecție Fiscală, ce a avut ca obiectiv verificarea de impozite, taxe și contribuții pentru perioada xx.xx.xxxx - xx.xx.xxxx.

Conform Deciziei de impunere au fost stabilite obligații fiscale suplimentare de plată, astfel : taxa pe valoarea adăugată, pentru perioada xx.xx.xxxx - xx.xx.xxxx, baza impozabilă stabilită suplimentar este reprezentată de suina de xxxxxx lei iar TVA suplimentar de xxxx lei; majorări calculate pentru întârziere la plata TVA în cuantum de xxxx lei pentru perioada xx.xx.xxxx - xx.xx.xxxx, la baza impozabilă de xxxxxx lei.

Reclamanta a apreciat ca netemeinic și nelegal calculul suplimentar al sumei de xxxxxx lei reprezentând TVA și a solicitat anularea sa, respectiv anularea cuantumului majorărilor calculate pentru întârzieri la plată a acestei sume în valoare de xxxxxx lei.

În dovedire, s-a solicitat proba cu înscrisuri.

În drept, reclamanta își întemeiază acțiunea pe dispozițiile Legii nr. 571/2003 cu modificările și completările ulterioare, OG nr.'92/2003, Ordinul nr. 3055/2009 al M.F.P. și OUGnr. 109/2009.

În conformitate cu dispozițiile art. 132 alin.2 Cod procedură civilă, reclamanta S.C. xxxxxx S.R.L. SLOBOZIA a depus la dosar o cerere modificatoare (fila

136) prin care solicită instanței să se dispună anularea în totalitate a deciziei de soluționare a contestației nr. Xxx / xx.xx.xxxx cu modificările aduse prin decizia nr. xxx/xx.xx.xxxx .

Reclamanta a arătat că prin decizia nr. xxx/ xx.xx.xxxx au fost îndreptate erorile materiale din decizia nr, xxx/xx.xx.xxxx, art. 2, în sensul că, soluția este respingerea parțială a contestației ca neîntemeiată cu privire la suma de xxxx lei reprezentând TVA în sumă de xxxx lei și accesorii în sumă de xxxxx lei, stabilită prin decizia nr.xx/xx.xx.xxxx, iar art. 3 a fost modificat în sensul admiterii în parte a contestației pentru suma de xxxxx lei reprezentând accesorii TVA și anularea parțială a deciziei de impunere nr. xx/ xx.xx.xxxx cu privire la această sumă. Pârâta D.G.F.P. xxxxx, în nume propriu și pentru Activitatea de Inspecție Fiscală lalomița a xxxxx întâmpinare, invocând pe această cale excepția inadmisibilității, deoarece reclamanta nu a înțeles să conteste decizia de soluționare a contestației nr. xxxx/ xx.xx.xxxx cu modificările aduse prin Decizia nr. xxx/xx.xx.xxxx, singurul act administrativ care ar fi putut face obiectul controlului judiciar în cadrul acțiunii în contencios administrativ, conform art. 218 alin.2 din OG nr. 92/2003.

Pârâta a mai invocat, având în vedere soluția organului de soluționare a contestației pentru suma de xxxxx lei, și excepția lipsei de interes în formularea contestației pe acest capăt de cerere.

Pe fondul cauzei pârâta a solicitat respingerea acțiunii promovată de reclamantă ca fiind neîntemeiată și menținerea în totalitate a Deciziei de impunere nr. Xxx din xx.xx.xxxx privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectorii fiscali în baza Raportului de inspecție fiscală nr. xx/ xx.xx.xxxx .

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele :

Reclamanta a solicitat anularea în totalitate a deciziei de impunere nr. xx/ xx.xx.xxxx privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală în baza raportului de inspecție fiscală nr. xx/xx.xx.xxxx, reprezentând TVA pentru perioada xx.xx.xxxx -xx.xx.xxxx în sumă de xxxx lei și majorări de întârziere aferente pentru perioada xx.xx.xxxx - xx.xx.xxxx în sumă de xxxxx

Prin decizia nr. xxx/xx.xx.xxxx, a fost soluționată contestația reclamantei împotriva deciziei de impunere nr. xx/xx.xx.xxxx, dispunându-se respingerea parțială a contestației ca nemotivată cu privire la suma de xxxx lei stabilită prin decizia nr. xx/ xx.xx.xxxx referitoare la obligațiile de plată pentru impozitul pe profit anual stabilit în plus de inspecția fiscală în sumă de xxxx lei și calcul accesorii în suma de xxxx lei; s-a dispus respingerea parțială a contestației ca neîntemeiată cu privire la suma de xxxx lei stabilită prin decizia nr. xx/ xx.xx.xxxx referitoare la TVA în sumă de xxxxx lei și calcul accesorii în sumă de xxxxx lei.

De asemenea, s-a dispus respingerea parțială a contestației ca neîntemeiată pentru suma de xxxxx lei reprezentând accesorii calculate la suma de xxxxx lei stabilită ca TVA nedeductibil prin decizia nr. xxx/ xx.xx.xxxx pentru perioada xx.xx.xxxx - xx.xx.xxxx și admiterea pentru suma de xxxxx lei calcul

accesorii stabilite la aceeași sumă.

Prin Decizia nr. xxx/ xx.xx.xxxx au fost îndreptate erorile materiale din Decizia nr. xxx/xx.xx.xxxx, art. 2, în sensul că soluția este respingerea parțială a contestației ca neîntemeiată cu privire la suma de xxxx lei reprezentând TVA în sumă de xxxx lei și accesorii în sumă de xxxxx lei, stabilită prin decizia nr. xx/xx.xx.xxxx, iar art. 3 a fost modificat în sensul admiterii în parte a contestației pentru suma de xxxxx lei reprezentând accesorii TVA și anularea parțială a deciziei de impunere nr. xxx/ xx.xx.xxxx cu privire la această sumă. Tribunalul, cu privire la obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală în baza raportului de inspecție fiscală nr. xxxxx/xx.xx.xxxx, în quantum de xxxxx lei -TVA pentru perioada xx.xx.xxxx - xx.xx.xxxx și accesorii în sumă de xxxx lei reține că pentru suma de xxxx lei reprezentând TVA colectată stabilită la control la luna xxxxx xxxxxx (afereantă situațiilor de lucrări emise și acceptate de beneficiar în luna xxxxxx xxxx).

Organele de control au considerat că această sumă a fost facturată cu întârziere în luna xxxxx xxxx, conform facturii nr. xxxxx/ xx.xx.xxxx și nu la data când au fost emise situațiile de lucrări și au fost acceptate de beneficiar, respectiv în luna xxxxx xxxx

Accesoriile aferente sumei de xxxxx lei reprezentând TVA sunt de xxxx lei.

Aceeași situație a fost reținută și cu privire la sumele de xxx lei și xxxx lei care reprezenta TVA colectată stabilită de control la luna xxxxx xxxx respectiv luna xxxxx xxxx (afereantă situațiilor de lucrări emise și acceptate de către beneficiar Primăria xxxx pentru Obiectivul „Reabilitare strada xxxxxx” în luna xxxxx xxxx).

Pentru sumele sus menționate, instanța reține că prin raportul de inspecție fiscală au fost calculate și accesorii.

De asemenea, tot organul de control a reținut în sarcina reclamantei că ar avea de plată în sumă de xxxx lei cu titlul de TVA stabilită suplimentar rămasă ca diferență între sumele sus menționate și suma de xxxx lei, valoare care ar fi fost facturată în luna martie 2010 cu facturam-, xxxxx/xx.xx.xxxx .

Conform art. 134 din Codul Fiscal:„ (1) Faptul generator reprezintă faptul prin care sunt realizate condițiile legale necesare pentru exigibilitatea taxei.

(2) Exigibilitatea taxei reprezintă data la care autoritatea fiscală devine îndreptățită, în baza legii, să solicite plata de către persoanele obligate la plata taxei, chiar dacă plata acestei taxe poate fi amânată.

(3) Exigibilitatea plății taxei reprezintă data la care o persoană are obligația de a plăti taxa la bugetul statului, conform prevederilor an. 157 alin. (1). Această dată determină și momentul de la care se datorează majorări de întârziere pentru neplata taxei.”

Potrivit art. 134 ind. I din Codul Fiscal:

„ Pentru prestările de servicii decontate pe bază de situații de lucrări, cum sunt serviciile de construcții-montaj, consultanță, cercetare, expertiză și alte servicii similare, faptul generator ia naștere la data emiterii situațiilor de lucrări sau, după caz, la data la care aceste situații sunt acceptate de

beneficiar."

Potrivit art. 134 ind. 2 din Codul fiscal:

„Exigibilitatea taxei intervine la data în care are loc faptul generator."

Față de cadrul legal invocat mai sus instanța reține că pentru prestările de servicii decontate pe bază de situații de lucrări, cum este cazul de față, faptul generator ia naștere la data emiterii situațiilor de lucrări sau după caz în data la care situațiile sunt acceptate de beneficiar.

Având în vedere concluziile raportului de inspecție fiscală nr. xx din xx.xx.xxxx în baza căruia a fost emisă decizia de impunere nr. Xxx raportat și la concediile legale susmenționate avute în vedere de organele de control atunci când a reținut în sarcina reclamantei obligațiile fiscale suplimentare, instanța apreciază că interpretarea făcută de pârâtă în legătură cu dispozițiile legale invocate a fost eronată.

Astfel, pârâta în mod greșit nu a avut în vedere la momentul stabilirii în sarcina reclamantei a obligațiilor fiscale suplimentare cuprinse în decizia de impunere nr. xx/xxxx și de cele reținute în alin.4 al art. 134 ind. 1 din Legea nr. 571/2003 modificată și completată, care statuează că „pentru prestările de servicii decontate pe baza de situații de lucrări, faptul generator ia naștere la data emiterii situațiilor de lucrări sau, după caz, la data în care aceste situații sunt acceptate de beneficiar".

Instanța apreciază că organul fiscal a interpretat limitativ dispozițiile legale referitoare la TVA precum și însuși esența percepției acestui impozit indirect, care se face venit la bugetul consolidat al statului. TVA ar fi un impozit care se plătește de către consumatorul final, neputând fi solicitat la plată în diferite stadii ale prestărilor de servicii, având în vedere că în această situație chiar și legiuitorul a instituit noțiunea de fapt generator și obligația la plată definind clar când exigibilitatea este anticipată faptului generator sau când se suprapun.

De menționat că unitățile administrativ teritoriale care au datorii la sfârșitul anului mai mari decât la începutul aceluiași an, în anul următor nu pot beneficia de fonduri suplimentare.

Având în vedere această situație societatea reclamantă a emis facturi către beneficiarul Primăria xxxxx în funcție de alocațiile bugetare evidențiind întotdeauna obligația de plată a TVA pentru situațiile de lucrări acceptate de beneficiar și decontate de către acesta.

În acest context, instanța apreciază că stabilirea în sarcina reclamantei a obligației suplimentare de plată la luna xxx xxxx, a sumei de xxxx lei precum și a accesoriilor stabilite este nelegală.

În speța de față, instanța a avut în vedere că situațiile de lucrări au fost emise pentru diferite stadii ale executării contractului de prestări servicii, pentru a evidenția executarea contractului, nicidecum pentru a preda clientului serviciul prestat.

Aceeași situație se întâlnește și în privința sumei de xxxx lei reprezentând TVA colectată, stabilită la control la luna octombrie xxxx aferentă situațiilor de lucrări emise și acceptate de beneficiar în luna octombrie xxxx și pe care

organul de control a considerat-o ca fiind nefacturată în luna xxxxx xxxx, motivând ca temei legal dispozițiile art. 134.1 alin.4 din Legea nr. 571/2003 cu modificările și completările ulterioare.

Mergând pe același raționament relatat mai sus, instanța apreciază că faptul generator al TVA intervine la data la care situațiile de lucrări au fost emise pentru serviciile prestate de reclamantă și acceptate de beneficiarul lucrărilor, Consiliul Local xxxxxx, pârâta interpretând și în această cauză în mod eronat dispozițiile art. 134.1 alin.4 din Legea nr. 571/2003 în legătură cu noțiunea de servicii decontate.

De altfel, în modificarea pe care Guvernul a efectuat-o conform OUG nr.109/07.10.2009 publicată în M.O.nr. 689/13.10.2009, cu aplicare de la 01.01.2010, a ținut cont că această formulare nu era relevantă în legătură cu faptul generator și exigibilitatea TVA, și a înlocuit-o, astfel:

„art. 134.1 ..

(7) Prestările de servicii care determină decontări sau plăți succesive , cum sunt serviciile de construcții montaj, consultanță, cercetare, expertiză și alte servicii similare, sunt considerate efectuate la data la care sunt emise situații de lucrări, rapoarte de lucru, alte documente similare pe baza cărora se stabilesc serviciile efectuate sau, după caz, în funcție de prevederile contractuale, la data acceptării acestora de către beneficiari...".

Se constată că situațiile de lucrări în discuție, au fost întocmite în lunile xxxx, xxxx și xxxx ale anului xxxx, ele fiind acceptate de către beneficiari la o dată ulterioară întocmirii, iar facturile s-au emis având în vedere prevederile Legii nr. 571/2003 valabile în acea perioadă.

Se constată că situațiile de lucrări sunt documente încheiate între părți care atestă stadiul de execuție al lucrării (a se vedea pct. 7.2. din Ordinul nr. 3055/2009) care s-au întocmit periodic în vederea înregistrării veniturilor aferente costurilor serviciilor (lucrărilor) în curs de execuție.

Conform dispozițiilor art. 21 alin.1 din Legea nr. 571/2003, „pentru determinarea profilului impozabil, sunt considerate cheltuieli deductibile, numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare".

În considerarea respectării dispozițiilor legale mai sus menționate instanța reține că societatea reclamantă a înregistrat situațiile de lucrări în contul de venituri impozabile, acestea fiind întocmite și comunicate beneficiarului, pentru a avea confirmarea că acele cheltuieli, efectuate pentru realizarea lucrărilor în curs (materiale, manoperă, utilaj, transport) sunt reale, cu respectarea listelor de cantități și a prețurilor negociate prin contract.

În cazul de față, instanța constată că facturarea intermediară (parțială) a lucrărilor în curs de executare a fost impusă de momentul la care beneficiarul avea posibilitatea financiară de decontare (plată) a facturilor, în concret, de existența sursei plății.

În consecință, societatea reclamantă nu era obligată să emită factura fiscală și să colecteze taxa pe valoarea adăugată atât timp cât faptul generator nu intervenise, cu atât mai mult exigibilitatea.

Obligația plății taxei pe valoarea adăugată era atunci când serviciul prestat clientului era definitiv încheiat, aceasta fiind în sarcina acestuia.

Pentru aceste considerente, reclamanta a emis facturi către Primăria xxxxx în funcție de alocațiile bugetare, evidențiind întotdeauna obligația de plată a TVA pentru situațiile de lucrări acceptate de beneficiar și decontate de către acesta și drept urmare, stabilirea ca obligație suplimentară de plată la luna xxxxx xxxx, a sumei de xxxxx lei, precum și a accesoriilor stabilite așezate ca nelegală, în opinia instanței.

Referitor la suma de xxxxx lei reprezentând TVA stabilită suplimentar la plată de către pârâtă rămasă ca diferență între sumele sus menționate și contestate pe această cale (xxxx lei, respectiv xxxx lei) și la suma de xxxxx lei cu titlul de TVA colectată stabilită de control la luna xxxxx xxxx (afereantă situațiilor de lucrări emise și acceptate de către beneficiarul Primăria Fetești pentru Obiectivul „Reabilitare strada Ardealului Fetești” în luna decembrie xxxx) instanța urmează a le considera a fi stabilite în mod nelegal în sarcina reclamantei, pentru argumentele juridice mai sus menționate avute în vedere la sumele de xxxxx lei respectiv xxxxx lei.

Cu privire la accesoriile în sumă de xxxxxx lei aferente sumei de xxxxxx lei TVA stabilită ca nedeductibilă de organul de control în perioada xxxxx xxxx - xxxxx xxxx rmare a achiziției unui imobil în Municipiul București conform facturilor nr. Xxx și xxx din xx.xx.xxxx, instanța reține următoarele :

Pârâta nu a acceptat ca societatea să-și deducă TVA în perioada xxxxx xxxx -xxxxxx xxxx, motivând că a realizat operațiuni taxabile în luna xxxxxx xxxx, la această dată având dreptul să-și deducă taxa.

Instanța reține că potrivit art. 145 din Codul fiscal - Sfera de aplicare a dreptului de deducere:

„(1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei. -

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile.”

Totodată, potrivit art. 146 alin.1 lit. a din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal:

„Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

„ a) Pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. 5; (...).”

Acesta se coroborează cu prevederile pct. 46 alin.1 din HG nr. 44/2004 pentru aprobarea Normeilor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal:

„(1) Justificarea deducerii taxei se face numai pe baza exemplarului original al documentelor prevăzute la art. 146 alin.1 din Codul fiscal sau cu alte documente care să conțină cel puțin informațiile prevăzute la art. 155 alin.5 din Codul fiscal; cu excepția facturilor simplificate prevăzute la pct. 78 (...).”

Având în vedere prevederile legale mai sus menționate, instanța reține că taxa pe valoarea adăugată achitată, aferentă bunurilor care au fost livrate sau urmează să fie livrate și serviciilor care au fost prestate sau urmează să fie prestate ar fi deductibilă doar în situația în care bunurile și/sau serviciile achiziționate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile, justificarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată efectuându-se cu factura fiscală care trebuie să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin.5 și să fie emisă pe numele persoanei de către o persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată.

Referitor la invocarea de către reclamantă a art. 45 alin.1 din normele de aplicare ale Legii codului fiscal, HG nr. 44/2004 privind interpretarea art. 145, într-adevăr, din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată, reglementările fiscale permit, în circumstanțe anume determinate, deducerea acesteia chiar și în situația în care o persoană impozabilă nu a fost încă înregistrată în scopuri de taxă, cu condiția ca persoana în cauză să-și dovedească intenția de a desfășura o activitate economică ce presupune realizarea de operațiuni taxabile.

Mai mult decât atât, și în exemplul dat la pct. 47 din HG nr. 44/2004 în aplicarea art. 147 din Codul fiscal cu privire la deducerea taxei pentru persoana impozabilă cu regim mixt și persoana parțial impozabilă legiuitorul arată că în aplicarea art. 147 alin.3 și alin.4 din Codul fiscal, dacă bunurile sau serviciile achiziționate pot fi alocate parțial activității care nu dă drept de deducere și parțial activității care dă drept de deducere, nu se aplică prevederile art. 147 alin.5 din Codul fiscal, respectiv deducerea taxei pe bază de pro rata.

Referitor la deductibilitatea TVA aferentă achizițiilor în raport de intenția persoanelor impozabile de a desfășura activități economice supuse taxei, instanța reține că o persoană impozabilă deja înregistrată în scopuri de TVA, are dreptul la deducere în aceeași măsură în care intenția de a desfășura activitatea economică generatoare de operațiuni taxabile este susținută de dovezi obiective, din care rezultă că achizițiile sunt destinate a fi utilizate în folosul tranzacțiilor impozabile viitoare.

Din documentele puse la dispoziție de către SC xxxxx SRL, respectiv certificatul constatator emis la xx.xx.xxxx conform căruia „firma nu desfășoară activități cuprinse în actul de constituire până la data începerii activităților prevăzute în obiectul de activitate”, Acordul de ia SC xxxxxx SRL din care rezultă că SC xxxxxx SRL „poate deschide un punct de lucru fără activitate cu publicul și fără a avea salariați, facturile de achiziție a spațiului - punct de lucru București-, precum și Contractul de închiriere cu SC xxxxx SRL nr. xxx/xx.xx.xxxx prin care se închiriază spațiul din punctul de lucru din București în perioada xx.xx.xxxx până la data de xx.xx.xxxx, Actul adițional nr. I la Contractul nr. xxxx/ xx.xx.xxxx prin care se modifica termenul de închiriere al contractului până la data de xx.xx.xxxx și din adresa nr. xxxx/ xx.xx.xxxx prin care societatea depune la AFPCM xxxxx Notificarea privind opțiunea de taxare a operațiunilor prevăzute la art. 141 alin.2 lit. e din Codul fiscal în care

se precizează că SC xxxxxx SRL optează pentru taxare de la data de xx.xx.xxxx, instanța constată că organul de control, în mod corect a reținut faptul . că reclamanta intenționează să desfășoare operațiuni taxabile aferente spațiului achiziționat începând cu data de xx.xx.xxxx, conform contractului de închiriere nr. xxx/ xx.xx.xxxx și a notificării privind opțiunea de taxare a operațiunilor prevăzute la art. 141 alin.2 lit. e din Codul fiscal, dată de la care persoana impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă spațiului achiziționat.

Ținând seama de faptul că reclamanta, prin înscrisurile înaintate în susținerea acțiunii a făcut dovada că imobilul pe care l-a achiziționat ar fi nou (contractul de vânzare cumpărare autentificat sub nr. xxxx/ xx.xx.xxxx - fila 9 la contract) aceasta încadrându-se în prevederile/art. 141 alin.2 lit. f pct.3 și, în aceste condiții această societate avea dreptul să-și deducă TVA aferent achiziției, de la data de xx.xx.xxxx când și-a demonstrat că ar avea intenția de a desfășura operațiuni taxabile.

În consecință, instanța consideră că pentru perioada xx.xx.xxxx - xx.xx.xxxx când reclamanta nu și-a demonstrat intenția de a desfășura operațiuni taxabile datorează accesorii de întârziere, iar pentru perioada xx.xx.xxxx - xx.xx.xxxx când și-a demonstrat intenția de a desfășura operațiuni taxabile nu datorează accesorii.

În conformitate cu art. 120 alin.2 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare : „pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere , dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până în data stingerii acesteia inclusiv”.

În consecință, instanța apreciază faptul că reținerea în sarcina reclamantei de către pârâtă a sumei de xxxxx lei cu titlul de accesorii stabilite pentru perioada xx.xx.xxxx -xx.xx.xxxx, a fost corect stabilită iar pentru diferența de xxxxxx lei contestația promovată de reclamantă fiind admisă de organele fiscale.

Pentru considerentele susmenționate, instanța va admite, în parte acțiunea formulată de reclamanta SC xxxxx SRL xxxxx în contradictoriu cu pârâta ANAF -DGFP xxxxx.

Va dispune anularea deciziei nr. xxx/ xx.xx.xxxx privind interpretarea erorilor materiale din Decizia nr. xxxxx / xx.xx.xxxx emisă de D.G.F.P. xxxxx - Biroul Soluționare Contestații și în consecință va admite în parte contestația împotriva deciziei de impunere nr xx/ xx.xx.xxxx emisă de D.G.F.P. - Activitatea de Inspecție Fiscală pe care o va desființa în parte cât privește suma de xxxxx lei reprezentând TVA și majorări de întârziere aferente de xxxxx lei.

Va menține decizia de impunere nr xxx/ xx.xx.xxxx emisă de DGFP xxxxxx -Activitatea de Inspecție Fiscală în ceea ce privește accesoriile în suma de xxxxx lei aferente sumei de xxxxxx lei TVA stabilită ca nedeductibilă.

În baza art. 274 Cod procedură civilă, va obliga pârâta către reclamantă la

plata sumei de xxxx lei cheltuieli de judecata reprezentând taxă de timbru și timbru judiciar Văzând și dispozițiile art. 20 alin, I Cod procedură civilă,
PENTRU ACESTE MOTIVE IN NUMELE LEGII HOTĂRĂȘTE

Admite, în pane acțiunea formulată de reclamanta SC xxxxxx **SRL xxxxxx**, cu sediul în Slobozia, str. xxxxx nr. x jud. xxxxxx în contradictoriu cu pârâta **ANAF - DIRECȚIA GENERALA A FINANȚELOR PUBLICE xxxxxx** cu sediul în xxxxx, str.xxxxxx nr. Xxx jud. xxxxxx.

Dispune anularea deciziei nr. xxx/ xx.xx.xxxx privind interpretarea erorilor materiale din Decizia nr. Xxx / xx.xx.xxxx emisă de D.G.F.P. xxxxx - Biroul Soluționare Contestații și în consecință admite în parte contestația împotriva deciziei de impunere nr. xxx/ xx.xx.xxxx emisă de D.G.F.P. xxxxx - Activitatea de Inspecție Fiscală pe care o desființează în parte cât privește suma de xxxxx lei reprezentând TVA și majorări de întârziere aferente de xxxxxx lei.

Menține decizia de impunere nr. xxx/ xx.xx.xxxx emisă de DGFP xxxxx -Activitatea de Inspecție Fiscală în ceea ce privește accesoriile în suma de xxxx lei aferente sumei de xxxxxx lei TVA stabilită ca nedeductibilă.

Obligă pârâta către reclamantă la plata sumei de xxxxxx lei cheltuieli de judecată reprezentând taxă de timbru și timbru judiciar.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare .

Pronunțată în ședință publică,azi xx.xx.xxxx.